

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Den Hollantschen Icarvs

Hazart, Cornelius

T'Antwerpen, M. DC. LXIV.

Het V. Capittel. Van het vertrouwen te stellen op de Heylighen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71360](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71360)

souden sien, ghelick bli, ckt *Act. 3. 12. cap. 10. 26. cap. 14. 13. &c.*
Soo sullen sy waerlijk in den staet der heerlijckheydt ghe-
voert zijade, alsoo ghesint zijn, en volghens dien gheentus
begheeren, dat-se dieshalven religieuselijck aengheroepen
worden.

Antw. Daerom en laet het pinceel niet te twefen
het instrument banden schilder / om dat men den
schilder / ende niet het pinceel de konste toe-schijft,
alsoo en laten de Apostelen / die mirakels ghedaen
hebben / gheen instrumenten Gods te zijn / al-hoe
wel sy dit toe-schrijven aen Godt: ende schoon het
pinceel niet en kan eyghentlijck konstigh ghenoemt
worden (ghelijck Bellarmius spreekt van de penne)
het pinceel blijft eben wel het instrument / door het
welcke den schilder sijn werck uptgheboert heeft.
Dan ghelijcken / en moghen de Apostelen / die mira-
kels ghedaen hebben / niet almachtigh ghenoemt
worden / nochtans en laten se daerom gheen instru-
menten Gods te zijn.

HET V. CAPITTEL.

Van het vertrouwen te stellen op de Heylighen.

Peenius.

HY moet alleen religieuselijck aenghebeden worden, op
welcken men sijn vertrouwen, ende hope des herren
stellen magh. Want het vertrouwen, ende de aenroepinghe
hanghen aen malkander. *Plal. 2. 13. Wel gheluck salig is zijne
alle die op hem betrouwen.* Verghelcken met *Joël 2. 32. &c.*

Antw. Waer upt bewijst ghy my / dat men het
betrouwen des herren moet stellen op Godt al-
leen: want de Schrifturen / die van u hier byghe-
bracht worden / en segghen niet anders / als dat hy ve-
ligh is, die sijn vertrouwen op Godt stelt, oft dat men sijn
ver-

vertrouwen op Godt stellen moet, hier npt en volghet niet / dat men sijn vertrouwen niet en mach stellen op eenighe andere : oft / soo ghy meent dat het volghet / maect dan uwen syllogismus, ende beslupt / npt Schrifture.

Penius. Den Apostel, Rom. 10. 14. seght : *Hoe sullen sy hem aanroepen, in welcken sy niet gheloof en hebben?* alwaer hy uydruckelijck seght, dat hy niet mach; noch moet aenghebeden worden, op welcken men met sijn herte niet en mach vertrouwen.

Antw. Dese Schriftuer-plaetse hebbe ick ten volsten beantwoort in mijne Victorie van Pag. 30. tot 32. ende sal wederom in dit Tractaet, op sijne plaetse wijder uytgehepelt worden / als ghy uwe ghewoonte / wederom de selve te vergheesst sulc herhalen.

Penius pag. 111. De Schrift leert ons op Godt alleen te betrouwen, ende op hem alleen te hopen.

Antw. Tot desen eynde brengt ghy voort / eenentwintigh Schriftuer-plaetsen / ick hebbe de selve alle gaer naeghesien / ende en kan niet eene vinden / daer gheseyt wordt / dat men op Godt ALLEEN moet / of mach vertrouwen : aengaende de plaetsen ghetroccken npt de Psalmen, daer en vinde ick niet anders / als / die u w en naem kennen sullen op u vertrouwen. *Psal. 9. 11. Ofte : Ick betrouwe op den Heere. Psal. 11. 1. Ofte : Ick betrouwe op uwe goedertierenheydt. Psal. 13. 6. Ofte : De Heere is onse toevlucht, Psal. 14. 6. Ofte : De Heere is mijne steenrots, ende mijn borght, ende mijn uyt-helper, op welken ick betrouwe. Psal. 18. 3. Ofte : Onse Vaders hebben op hem betrouwt. Psal. 22. 5. Ofte : Mijn Godt op u betrouwt ick. Psal. 25. 2. Ofte : Op u vertrouwt ick ô Heere. Psal. 31. 2. Ofte : Betrouwt op den Heere. Psal. 37. 3. Ofte : Mijne siele betrouwt op u. Psal. 57. 2. Ofte : Hy is mijne verwachtinghe, mijn rotssteen, mijn heyl, mijn toevlucht, vertrouwt op hem e aller tijdt. Psal. 61. 6. 7. 8. 9. Ofte : Op u, ô Heere, betrouwt ick. Psal. 71. 1. Ofte : Dat de kinderen Israels op Godt hare hope souden stellen. Psal. 78. 7. Ofte : Mijnen Godt op welken ick betrouwe. Psal. 91. 2. Ofte : Israel vertrouwt op den Heere, hy is hare hulpe. Psal. 115. 9. 10. Ofte : Israel hope op den*

den Heere *Pfal.* 130. 7. ofte? Gheseghent sy de Heere mie
 Rorz-steen. *Pfal.* 144. 1. Tot hier toe en hebbe ick De-
 vid niet eens hoozen segghen / datmen op Godt AL-
 LEEN moet / of mach vertzoutwen / ende niet op eni-
 ghe andere : laet ons nu de reste bande Schrif-
 tuer-plaetsen hoozen. *Esais* 26. 4. Wort gheseyt : Ver-
 trouwt op den Heere : *Hosea.* 12. 6. De Heere sijn gedoch-
 naem &c. *Michea.* 7. 7. Ick sal uyt sien nae den Heere; ick sal
 wachten op den Godt mijns heyls, mijn Godt sal my hooren.
1 Pet. 1. 21. Godt heeft sijnen Sone oogheweckt uyt de doo-
 den, ende hem Heerlyckheit ghegheven, op dat uw' geloof
 ve, ende hope op Godt sijn soude. Hier en is wederom
 niet een enkel woort / van sijn vertzoutwen / ofte
 hope te stellen op Godt ALLEEN : over sulcx restert
 van u noch te bewijfen datmen op Godt ALLEEN
 moet / of mach vertzoutwen. Want niet eene was
 die boozsejde Schrifstuer-plaetsen en seght dat.

Peenius. Die op Godt vertrouwen worden Saligh gespro-
 ken *Pfal.* 2. 13. &c.

Antw. Maer ick en kan niet binden / dat die on-
 saligh worden gheuoemt / die op de af-ghestoorn
 Heplighen vertzoutwen:

Peenius. Sy worden vervloecht, die eenigh ander voor-
 werp des vertrouwen, ende hope stellen, dan den waren
 Godt.

Antw. Dyt wat Schrifsturen blijck dat : ter con-
 trarien / ick binde *Prov.* 31. 12. dat dien man ghepro-
 ven wort / welckers herte vertrouwt, op sijn Huyltro-
 we. Item *Paulus* 2. *Cor.* 2. 3. seght dat hy vertrouwt op
 alle die van Corinthien, *jae* 2. *Cor.* 7. 16. seght hy / dat hy
 sich verblydt om dat hy in alles, in haer mach vertrouwen
 ghelijck den Griecyschen text heeft / want nimen Ep-
 bel heeft dit qualijck obergeset / stellende / dat *Paulus*
 van haer vertzoutwede / in de plaetse van *is d'us*, dat is
 in haer, ofte in u-lieden. Item : *Philem.* 21. segt *Paulus*
 dat hy vertrouwt op de gehoorsaemhey van *Philemon*. &c.
 Laet ons nu sien upt wat Schrifsturen ghy bewijst
 datmen op niemant sijn vertrouwen mach stellen
 als op Godt alleen.

Peenius. Uyt *Pfal.* 118. 8. 9.

Antw

Antw. **Daer en staet anders niet / als :** T'is beter tot den Heere toevlucht te nemen, dan op de menschen te vertrouwen. T'is beter tot den Heere toevlucht te nemen, dan op Princen te vertrouwen.

Die twyffelt daer aen / of dit is beter: maer daerom en laet het ander niet goet te sijn: alsoo en laet het siber niet goet te sijn / om dat het gout beter is; noch daerom en laet de maeticheyt niet goet te sijn / om dat de Godlycke liefde beter is.

Peenius. *Psal. 146. 3.* wort gheseyt: *En vertrouwt niet op Princen, op s' menschen kint by i'welcke gheen heyl en is.*

Antw. **Hier is de questie van Heylighen, en David spreekt van menschen by den welcken gheen heyl en is. Hoe bewijst ghy my nu / dat by de Heyligen geen heyl en is.**

Peenius. *Esaïas cap. 31. 1.* seght: *Wee den ghenen die in Egypten om hulpe afrekenen, ende steunen op peerden, ende vertrouwen op wagenen, om datter vele sijn, ende op ruyters, om dat die seer machtigh sijn, ende en sien niet op den Heylighen Israels, ende en soecken den Heere niet.*

Antw. **Ghy siet selve wel / dat hier geen apparen- te en is / om met dese Schyssture te probeten / t'ge- ne wy hier vooz hebben: want de Propheet be- bloekt hier alleen den genen / die soo op menschen vertrouwen / dat sy niet eens en dencken op Godt: Alsoo en gact het niet toe met het vertrouwen op de Heylighen / want met dit vertrouwen staet wel sa- men het vertrouwen op Godt / sae dat vertrouwen op Godt moeter volgens onse leerdinghe nootsake- lijk by sijn; want schoon noch al de aenroepinghe met het vertrouwen des herten wiert samen ghe- boeght; de schrift en seght nergens dat'er geen an- der vertrouwen en is / dan het ghe- ne wy stellen op Godt.**

Peenius. *Soo spreekt Ieremias 17. 5.* vervloecht is de man, die op eenen mensche vertrouwt, ende vleesch tot sijn- nen arm stelt, ende wiens herte vanden Heere af wi- ckt.

Antw. **De verklaringhen van uwen eygen Bybel hier ober N. 18. 19 sijn dese: Die is vervloecht, de wele- ke op si neygen rijckdommen, ende op een broos catyvigh mensche**

menschē vertrouwt. **Mi** / als wy op de heyligen
trouwen / soo en vertrouwen wy noch op onse eigen
rijckdommen, noch op broose catijvige menschen, vol-
gens dien en komt hier dese Schyftuer plaetse niet
te propooste. Dies noch te miu / omdat Ieremias hier
spreekt van een vertrouwen op menschen / met die
afwijcken, ofte verlaten van Gode, t'welck wy niet
doen / wanneer wy vertrouwen op de heyligen / ge-
lijck Paulus oock niet gedaen heeft als hy vertrouwt
de op de Corinthianen.

Peenius. Dit bewijzen de exempelen 2 Chron 16. 12. als
de Coninck van Juda, wort bestrāft, dat hy in sijne krank-
heyt den Heere niet ghelocht en heeft, maer de Medecijn-
meesters,

Antw. Wel hoe t is het dan aen de siecken berou-
den medecijnen te soecken / ofte hare ghesontgheden
aen de Medecijn-meesters te vertrouwen? soo jaer
waer staet dat? soo neen? soo moet hier dan nootd-
righelich set anders schryuen ober t'welcke als bestrāft
wozt. Ick en kan niet anders binden / dan t'ghelou-
uwen eyghen Bijbel seght in t'opichzift van dit boep-
sepde Capittel / te weten: dat als meer betrouwe
de Medecijn-meesters, dan op den Heere; op dat dan dese
Schyftuer hier sou ghelden / soo moest te horen be-
wisen worden / dat wy meer vertrouwen op de heyl-
ighen / dan op Godt / want dit wozt van ons ghe-
loochent / ende utwe bewijfen dies-aengaende wo-
derlept.

Peenius. In het Symbolum der apostelen belyden wy
ghelouven in een ware Godt, Vader, Soon, ende Heylighen Gheest.
Soo vele dan als'er op een ander voorwerp haer vertrouwen
ende hope stellen, die wijcken af van den reghel des Symbo-
lums der alghemeyne Kercke.

Antw. Ick en kan noch niet sien dat dit ghevolg
goet / ofte wettigh zy. Want schoon wy niet
mochten ghelouven IN de heyligen / nochtans wy
ghelouven een ghemeenschap der Heylighen.

Peenius. De hope, ende vertrouwen is eenen religieus
dienst, behoorende tot de eerste Tafel der Wet, ende altoes
tot het eerste Ghebodt, dien-volgheade comt dese eere
dienst Gode alleen toe.

Antw. Ghy moet bewijzen dat dit ghebolgh goet is? Wy moeten ghelooven in eenen waren Godt, Vader, Soon, ende H. Gheest, ergo die op een ander betrouwen, wijcken af van den reghel des Symbolums: Inde plaetse van dit ghebolgh goet te maekken / soo loopt ghy van het Symbolum, tot den Decalogus, ende seght / dat het vertrouwen, een Religieusen dienst is behoorende tot t'eerste gebodt: **Ick antwoorde** / alle vertrouwen behoort tot het eerste ghebodt, dat wort gheloochent: Eenigh vertrouwen behoort tot het eerste ghebodt, dat stemme tch toe? Ergo men mach gheen vertrouwen stellen op de Heplighen / nego consequentiam.

Peenius. Inde Schrift en wort niet ghevonden eenigh bevel, noch belofte, noch exempel dat jemaent in den verstorven Heylighen ghehoopr, ofte vertrouwt heeft.

Antw. Aengaende het Bevel, dat en is niet van noodt / want wy en segghen niet dat de aen-roepinghe der Heplighen bevolen is / maer alleenlyck datse georloft is, ende prijsbaer, ende om sulcx te sijn / ist ghenoch dat wy daer van exempel vinden inde Schrifture / jaet t'is genoech datse in de Schrift niet verhoeden en w. 21.

Aengaende de belofte, ende exempel, t'is ghenoech dat wy npr Schrift ure bewijzen / niet alleen dat men de Heplighen wel mach aenroepen / maer oock dat sy metter daet aen-geroepen sijn geweest / want om wy te fonderen op uwe eygen maxime, npr de aenroepinghe volghet nootsakelijck het vertrouwen. Wy hebben de aenroepinghe der Heplighen in de Schrifture / soo volghet dan hier npr het vertrouwen.

Peenius. Men mach op niemant hopen, ende vertrouwen dan, die almachtig is, ende een uythelper in alle tegen. hedde, die een geveer is der goedere, tot dit, ende het eeuwich leven noodich, ende nut? Maer dat dese eerste alleē Gode, ende geens den Heyligen toecomt, hebben wy nu hier voer bewesen.

Antwoorde. Ick hebbe hier reghen met de weder-segginghe van alle uwe Schriftuer-plaetsen / ghehoont / dat nergens gheseydt wort / dat men sy vertrouwen moet stellen op Godt ALLEEN. Wy npr-singhe van alle andere. Soo blijft dat

dat tot noch toe onbetwefen; dien volgens / bij
 oock onbetwefen / datmen op niemant anders ver-
 trouwen en mach / dan op de ghene die Almachtich
 is.

Costerus. In Enchiridio Pag. 407. Indien dit argo-
 ment plaetse heeft / soo soude volgen / datmen oock
 den lebendighen niet en mach aenspreken / op dat
 hooz onse sonden in ercederen / de wijle niemant
 hen ghehoort.

Peenius. Pag. 124. Antw. Daer is seer groot onderscheit
 tusschen de Religieuse aenroepinghe der verstorven Heij-
 ghen. op datte door hare voor-biddinghe, ende verdienste
 by Godt ons helpen, ende de weldaden die ons noodich sijn
 geven: Ende tusschen de aansprake der levenden, ende by
 ons op aeren teghenwoordighen, op datte ons bewijlen de
 plicht der Christ lijcke liefde, ende door hare ghebeden
 ons teghen de vyanden der Kercke strijden. De Religieuse
 aenroepinghe soodanighe die van t'Pausdom den verstorven
 Heylighen toeschryven, en can niet sijn sonder vertrouwen
 des herten.

Antw. De vraghe is / ofmen de lebendighe men-
 schen niet en mach aen-spreken met dese woorden
 Broeders bidt voor ons? t'is seker dat sae / want dat
 blycht uyt verscheppen Schryfuer-plaetsen name-
 lijk. 1. Thessal 5. 26 &c. De vraghe is nu hoort
 wanneer want tot een lebende mensch seght / Bidt
 voor my, of hy op dien mensch niet en vertrouwt dat
 hy mach / ende sal hooz hem bidden? soo neen: waer-
 om vraght hy hem dan? soo sae? soo machmen dan
 wel sijn vertrouwen stellen op semant anders als
 op Godt alleen: wederom / als jemant seght ^{Bid}
 my, ofte hy hoopt dat hy dooz sijne ghebeden kan ge-
 holpen worden / of niet? soo niet: te verghet
 vraght hy sijne ghebeden: soo sae? soo machmen
 dan wel hopen / datmen gheholpen sal worden van
 semant anders als van Godt alleen? Doch soom
 de ghebeden by Godt van een ander niet ber-eyfchen
 en kan / ten sy met hope van dooz hem gheholpen te
 worden by Godt / soo siet alrijt onse hope / ende ver-
 trouwen samen op Godt / vanden welcken / dooz de
 hoop

door biddinghe van andere / de hulpe / ende bystant
 verwacht woert / of door sijn eygen selven / of door
 de Enghele / of oock door levende menschen / die
 Godt schickt om ons te helpen / t'sp tegen de vijanden
 der Kercke, soo ghy spreeckt / t'sp om andere redenen
 &c. nochtan blijft dit / datmen sijn vertzoutwen
 mach stellen op de ghebeden van andere / ofte soo
 niet / soo is het groote dwaeshepdt de selve te bza-
 ghen.

Peenius. *Pag. 125.* De voornaemste argumenten der Paul-
 ghelinde, datmen op de Heylighen vertrouwen mach, sijn
 dese.

1. uyt *Iohan. 5. 45.* Daer worden de Joden gheseght op
Moyses ghehoopt te hebben.

Antw. **Wien's argument dit is / en kan ick niet**
 weren / want den **Mutheit is in de penne gebleven:**
Zimmer's ten is het mijne niet / want ick houd'et
 met Justinus, Origenes, Basilius, Cyrillus Alexand. Cajeta-
 nus, Toletus, en Maldonatus, (die van u. tot u. boorddeel
 hier geitert worden) dat door Moyses, hier verstaen
 woert sijn leere, ende alsoo en hebbe ick dit niet te be-
 weiren / want wy sijn t'eens in dit stuck.

Peenius. *Pag. 126.* Het tweede argument uyt *Philem. v. 4. 5.*
 Ick dancke mijnen Godt uwer altijt ghedachtigh sijnde in
 mijne ghebeden : alsoo ick hoore uwe liefde, ende gheloove,
 welck ghy hebt aen den Heere Jesum, ende tegen alle Heyli-
 ghen. Over welke plaetse Hieronymus wyt-loopigh toont,
 datmen oock inden Heylighen moet gelooven soo spreeckt
Bellarminus.

Antw. **T's waet / soo spreeckt Bellarminus. Wat**
 hebt ghy daer teghen?

Peenius. D'Apostel spreeckt van de Heylighen hier op
 aerde noch levende gelyck blyckt uyt v. 7. ende uyt den le-
 sult *Iustinianus.*

Antw. **Dit en most niet geprobeert worden / want**
 het wijst sijn selven uyt / en daerom / indtendet eens-
 ghe van onse schrybers sijn / (t'welck ick ghenesing
 en meyne) die dit verstaen / als of Paulus sprack van
 af-ghehoortene Heylighen / die sijn in een misver-
 stant.

Peenius. De questie is hier vanden verstorven Heyligen, soo en comt dan dit seggen van Bellarminus hier niet te prooofte.

Antw. De questie is of men hier van de levende menschen niet en mach een slot-reden maken tot de verstorven Heylighen? soo ja? soo hebben wy dat wy seggeken: Soo neen? hoe heeft dan Peenius Pag. 120. selve soo een slot-reden ghemaect / segghende: De levende menschen en hebben niet ghewilt, datmen over haer soude verwonderen, wanneer sy eenighe Goddelijcke welladen hadden ghedaen, Ergo dat willen mede niet de af-ghestorvenen Heylighen? ende ghenomen dat Peenius hier sich misgrepen hadde / soo staet het recht wel te bewyfen / waerom dese slot-reden vande levende tot de af-gestorvene in dit point niet houwich en is.

Peenius Pag 127. Het derde argument der Paus-ghesinden is: Men mach oock in een Medecin, ende in Medicamenten, en in andere gheschapien diughen, eenige hope stellen, sonder Godt te veronghelijcken als in middelen, waer in Godt crachtigh is. De kinderen bevelen haer heyl aen de bescherminghe van hare Ouders, de onderdanen aen de trouwe van haren Prins, sonder eenigh nadeel Godts, waerom lout' er dan oock niet gheorloft sijn, op den Heylighen sijn vertrouwen, ende hope te stellen?

Antw. Laet ons hooren hoe ghy dit wederlegt.

Peenius. T is wat anders de middelen van Godt verordneert, in de ware vreesse Godts te ghebruycken, ende een gelukkighe uytcomste van Godt te verwachten: Wat anders het vertrouwen datmen Godt alleen schuldigh is, ende de eere die hem alleen toecomt, tot de Creaturen over te brengen.

Antw. Onghetwijffelt is het wat anders / maer ghy en antwoort niet directelijck: De vraghe is: of eenen siecken niet en magh berouwen op de Medecin meester? / ende op de Medicijnen: Hier op moet gheseyt worden ja? ofte neen: seght ghy dat neen? soo moet ghy dan alle de siecken vande gantsche werelt veroordeelen als plichtigh van Gode onghelijck gedaen te hebben / aenghesien datter niet eenen siecken en is / die niet eenigh berouwen en stelt

stelt op de Medechyn-meesters. Wat redelijck verstaen sal dit conuen aen-nemen? Seght ghy dat jaer / soo maghmen dan op iemandt vertrouwen / behalven op Godt, ende soo sijn alle uwe booz-gaende Schryfuer-plaetsen / met de welke ghy het contrarie hebt willen bewijzen / te vergheefs / ende onnut-righ.

Ten anderen, soo loochene ick / dat soo wanneer wy ons vertrouwen stellen op de Heylighen / haer de eere gheuen die Godt alleen toekomt, (soo als ghy hier affirmeert) 'tis een heel ander dinghen te vertrouwen op Godt als wesende de eerste Kontepne van alle goet / ende wat anders ist te vertrouwen op de Heylighen als vrienden Godts. Daer-en-boven tot noch toe en hebt ghy in gheender manieren bewisen / dat men moet / of magh sijn vertrouwen stellen op Godt ALLEEN. Hier beneffens moet ghy my segghen / hoe ghy dese woorzen *Prov. 31. v. 21.* verstaet: Het herte van haren man vertrouwt op haer, daer hebt ghy klaer het vertrouwen der herten in eenen man / ten opsichte van sijne hupsbroutwe. Magh dit gheschieden sonder injurie aen Godt te doen? waerom oock niet ten opsichte vande Heylighen.

Peenius, *Pag. 128.* Wat Schrift seght, dat de Heylighen tusschen Godt ende ons tot Middelaers ghestelt sijn, soo dat door haere hulpe onse ghebeden tot Godt op-climmen, en dat de weldaeten van Godt ghebeden, door hare handen tot ons neder-dalen?

Antw. Siet mijne Victorie van Roomen, van *Pag. 18.* tot 30. haer sult ghy vinden de Schryfuer-plaetsen / in de welke gheseyt wordt dat de Heylighen in den Hemel of hoor ons bidden / of onse ghebeden op draghen aen Godt / ende om niet te disputeren vanden enkelken naem / wilt ghyse gheen Middelaers noemen / soo noemse dan of Voor-bidders, of Tusschen sprekers: want wy en stellen gheene kracht in de woorzen alleen / oer de welke ghy deuggaeng disputert / alleen om de gemeente te abuseren.

Peenius, Wat Schrift beveelt, het betrouwen des herten op den Heylighen te stellen?

Antw. Gheen Schryft: Want indien de Schryft daer beveelde, soo souden wy schuldigh zijn/ende verbintentisse hebben om 't selve te doen.

Du segghen wy anders niet/als/ ghelijck het gheozlooft is/ ende goet/ de Heylighen te aenroepen/ nochtans sonder verbintentisse/ alsoo is het mede goet/ ende gheozlooft sijn betrouwen daer op te stellen/ nochtans sonder verbintentisse: Want wy de aenroepinghe volghet het vertrouwen. Soo en is het dā niet noodigh/ dat wy diesaengaende in de Schryft eenigh bevel hebben.

Peenius. Men magh selve van Godt niet hopen, ofte begheeren, 't welck hy selve in sijn Woort niet heeft te kennen ghegheven, dat van hem te hopen, ofte te begheeren is.

Antw. Ick wilde dit wel betwefen sien wt de Schryfture. Want set te segghen sonder bewijs/ op my soo heel als te swijghen.

HET VI. CAPITTEL.

Of de Heylighen verwerpen de eere der Religieuse aenroepinghe.

Peenius. Pag. 128.

Welcke eere de Heylighen, volghens den Reghel, ende voorschrift des Goddelijcken Woorts gheenints aenemen, maer diese veel meer verwerpen, dien en moeten hen niet gheven.

Antw. Dat het soo sy: Wat nu boozder?

Peenius. Nu, de eere van de Religieuse aenroepinghe verwerpen de Heylighen.

Antw. Dat wordt gheloochent.

Peenius. Dat bewijsen wy i. wt de exempelen der Heylighen doen sy by ons hier op aerde noch leefden.

Antw. Ick meynde/ dat men vande lebenden men